

רשימת מעברות לפי א'-ב' (עדכון 14-08-2023)

רשימה זו מכילה את רשימת מעברות, ממוינת לפי א'-ב'. קיימות רשימות שונות במקורות שונים וקשה מאד להכין רשימה מדויקת או לאמת את שלמותה ונכונותה.

הרשימה המצורפת מבוססת על המקורות הבאים:

1 **יקפדיה – המעברה**

<https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%9E%D7%A2%D7%91%D7%A8%D7%94>

2 **מרים קצ'נסקי, "המעברות"**, מתוך: עולים ומעברות, 1948–1952, יד בן צבי, תשמ"ז, באתר מט"ח. <https://lib.cet.ac.il/pages/item.asp?item=12939> בעבודה

3 **אתר מורשת** שונים שעלו בחיפוש באינטרנט, כגון: "נוסטלגיה", "המכלול", אתר הרב דרורי, פרסומים רשמיים שונים של ישובים וכן פרסומים בעיתונות.

הערות והתנצלות: למרות המאמצים הרבים שהושקעו הרשימה איננה מושלמת. ודאי ימצאו עוד מעברות שלא נרשמו מחוסר מידע. כפי שצוין לעיל, סביר שהרשימה אינה מושלמת ויש להתייחס אליה בהתאם. ככל שנגלה שיוניים ותוספות נפעל לעדכון הרשימה. תשומת ליבכם לרשימה הנוספת המפורסמת באתר, הכוללת רשימה ותוכן אלו, ממוינים לפי א'-ב', לנוחיות המחפשים שאינם בטוחים במיקום הגיאוגרפי של מעברה ספציפית.

המעברה	איזור גיאוגרפי בארץ
אחזה – על הכרמל - שימשה כאלופן ללימוד השפה ולהקניית כלים להשתלבות בעבודה.	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
אילת – מקטעי עיתונות מסתבר שהייתה באילת מעברה, אך לא מצאנו עדות כתובה על כך.	הדרום והנגב (מקו אשקלון – באר שבע ועד לאילת)
אשדוד א' - פורקה בשנת 1953. במקומה הוקם מושב בית עזרא.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב – עד לקו אשקלון באר שבע)
אשדוד ים – שכנה בקצה הצפוני של העיר אשדוד. היא פורקה בשנת 1959.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב – עד לקו אשקלון באר שבע)
אשקלון - שלוש מעברות הוקמו בתוך אשקלון ובצמוד לה בין השנים 1950 ו-1952.	הדרום והנגב (מקו אשקלון – באר שבע ועד לאילת)
באר יעקב - נקראה גם "מעברת חוטר" צורפה לבאר יעקב בשנת 1965	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב – עד לקו אשקלון באר שבע)
באר שבע - חצרים הוקמה בשנת 1950 סמוך לבאר שבע. המעברה פורקה באוקטובר 1957 ואחרוני תושביה הועברו לדירות קבע בבאר שבע.	הדרום והנגב (מקו אשקלון – באר שבע ועד לאילת)
בית וגן - ירושלים	ירושלים
בית שאן - צורפה לבית שאן בשנת 1954.	צפון הגליל והעמקים
בית שעים או מעברת רמת ישי - פורקה בשנת 1954.	צפון הגליל והעמקים
בני ברק – תל גיבורים - בשנות ה-40 נרכשו חלק מאדמות הכפר הערבי ג'מאסין א-שרקי על ידי יהודים אמידים מאוסטרליה וגרמניה ובנו שם בצד הכפר הערבי זילות שהשקיפו על נחל הירקון. במלחמת העצמאות ננטש הכפר הערבי ונכנסו עולים להתגורר בבתי הכפר. לאחר המלחמה הורחבה השכונה על ידי הסתדרות העובדים הלאומית ונתנו לה את השם "תל גיבורים" על שם גיבורים היסטוריים של עם ישראל. בשנות ה-50, מצפון לשכונה "תל גיבורים", נבנתה מעברת אוהלים לשיכון עולים בע"לייה הגדולה". מאוחר יותר הוקמו בה שיכונים שנקראו שיכון עממי והיא קלטת עולים רבים מצפון אפריקה. בשנות ה-60 נוספו לה בתים פרטיים רבים והעיר החלה לקלוט לשכונה תושבים חרדים.	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
בנימינה - הוקמה ערב הקמת המדינה כ מחנה עולים בשטח "מחנה 101" של הצבא הבריטי, סמוך לתחנת הרכבת ולכביש 652 (הדרך לזכרון יעקב). במקום הוקמו "גבעת ישרון", "שכונת ורבורג" וחלק מאזור התעשייה. תחנת אוטובוס בשם "מעברת בנימינה" נותרה עד היום.	איזור השרון
ברנדייס - מעברת ברנדייס – הוקמה בסמוך לכפר ברנדייס (היום שכונה בחדרה) אשר אדמותיו נרכשו בשנות ה-20 על ידי ניסן רוטמן ובמימונה של הנדבנית היהודיה מרי פלז (Fels) עם העלייה הגדולה של שנות ה-50 הוקמה בסביבה "מעברת ברנדייס" אשר לבסוף פורקה בראשית שנות ה-60 וחלק מתושביה הפכו לתושבי השכונה. "כפר ברנדייס", על שם השופט היהודי הראשון בבית המשפט העליון של ארצות הברית, לואי דמביץ ברנדייס .	איזור השרון
בתים - מעברת בת ים היא שיכון עולים שהוקם ליד העיר בתים וחדל להתקיים בשנת 1953. בשיא צפיפותה הכילה המעברה כ-3000 משפחות שחיו באוהלים ובהמשך בצריפונים. שלוש שנים לאחר סגירתה בשנת 1957, לאחר "מבצע קדש", הוקמה במקום מעברה נוספת לשיכון 2,000 משפחות יהודיות ממצרים.	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
גבים דורות - צורפה לשדרות בשנת 1955.	הדרום והנגב (מקו אשקלון – באר שבע ועד לאילת)
גבעת אולגה -	איזור השרון
גבעת ברנר - צורפה לקריית עקרון בשנת 1955.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב – עד לקו אשקלון באר שבע)
גדרה - היא מעברה אשר הוקמה בקרבת המושבה גדרה בשנת 1950 לשם קליטת עולים שעלו לארץ ישראל בשנות ה-50 מארצות שונות. בתחילת שנת 1950 שיכנה הסוכנות היהודית את עולי העלייה ההמונית הראשונה לגדרה. כשבעים משפחות שוכנו בבתיים בכפר הערבי הנטוש קטרה אשר נמצא בסמוך למושבה. משפחות אלה הגיעו לארץ במסגרת מבצע "על כנפי נשרים".	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב – עד לקו אשקלון באר שבע)
גלילות – גליל - המעברה הוקמה על הכפר הערבי הנוטש אגליל. מעברת גליל נקראה רשמית "מעברת גלילות". בשנת 1954 המעברה צורפה להרצליה. בשנת 1960 פורקה המעברה סופית - תושבי המעברה שוכנו בשיכונים שנבנו בהרצליה והשטח נשאר בתחומי הרצליה. על חלק מאדמות הכפר שבתחומי רמת השרון הוקם המרכז המסחרי "רב מכר" ובו מתחם בתי הקולנוע סינמה סיטי. כמה מבתי הכפר נותרו על תילם בתוך המחנה הצבאי גלילות.	גוש גלילות הרצליה
האסכסטונים - ירושלים	איזור ירושלים
הר טוב - בית שמש הר טוב, הייתה מושבה בגבול השפלה והרי ירושלים, צפונית ובסמוך לבית שמש של ימינו.	איזור ירושלים
הדר - צורפה להוד השרון בשנת 1953.	איזור השרון
הר טוב פונתה במלחמת העצמאות במאי 1948 ולא הוקמה מחדש. על אדמות הר טוב בדצמבר 1950 הוקמה מעברת הרטוב . בשנת 1953 שונה שם המעברה ל בית שמש .	איזור ירושלים

הרמה - הוקמה מזרחית לשכונת "אושיות" ברחובות בשטח מחנה צבאי בו ישבה מפקדת חטיבת "גבעתי" במלחמת העצמאות. היא היתה חלק מרחובות.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)
זיכרון יעקב - הוקמה דרומית ליישוב, השיכונים שנבנו הפכו לחלק מהיישוב.	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
זרנקה א' וזרנקה ב' - הוקמו על שטח הכפר הערבי הנטוש זרנקה. צורפו לרחובות בשנת 1957.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)
זרעים או זרעין - במאי 1948 כבש כוח של חטיבת גולני את הכפר זרעין. על אדמות הכפר הקימו משוחררי הפלמ"ח שלחמו בזרעין את קיבוץ זרעאל. בראשית שנות ה-50 פעלה במקום מעברה בשם מעברת זרעים (זרעין). היא פורקה בשנת 1956.	צפון הגליל והעמקים
חדרה - אגרוזבוק - ברנדייס - הוקמה בסמוך לכפר ברנדייס (היום שכונה בחדרה) אשר אדמותיו נרכשו בשנות ה-20 על ידי ניסן רוטמן ובמימונה של הנדבנית היהודיה מרי פלז (Fels) עם העלייה הגדולה של שנות ה-50 הוקמה בסביבה "מעברת ברנדייס", על בסיס בריטי לשעבר. היא צורפה לחדרה בשנת 1952 ולבסוף פורקה בראשית שנות ה-60 וחלק מתושביה הפכו לתושבי השכונה. "כפר ברנדייס", על שם השופט היהודי הראשון בבית המשפט העליון של ארצות הברית, לואי דמביץ ברנדייס.	איזור השרון
חולון - המעברה פורקה בשנות ה-70 המוקדמות.	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
חוליקאת - חלץ היישוב הוקם בשנת 1950 כמעברה על ידי עולים מתל תימן / בסמוך לכפר חוליקאת ומשלטי חוליקאת. בנובמבר 1950 ישוב במעברה 92 משפחות.	הדרום והנגב (מקו אשקלון - באר שבע ועד לאילת)
חיריה - נקראה גם "כפר המסובים" - הוקמה על שטח הכפר הערבי הנטוש אל-ח'רייה. היא פורקה רשמית ב-1972. חלקה סופח לרמת גן וחלקה לרמת אפעל	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
טבריה - בשנות ה-50 בזמן קליטת העלייה הגדולה, הגיעו עולים רבים במיוחד מעיראק, ממרוקו ומרומניה, ושוקמו בארבע מעברות שונות שנבדלו באופן המגורים, בדונים וצריפי עץ ופחונים. חיסול המעברות התחיל עם בניית השיכונים במורדות ההר. ישנן עדויות קשות על חורף 1951 בו רבים מהצריפים לא עמדו ברוחות העזות, והותירו את תושביהן בחוסר כל במזג האויר הקשה.	צפון הגליל והעמקים
טבריה - בשנות ה-50 בזמן קליטת העלייה הגדולה, הגיעו עולים רבים במיוחד מעיראק, ממרוקו ומרומניה, ושוקמו בארבע מעברות שונות שנבדלו באופן המגורים, בדונים וצריפי עץ ופחונים. חיסול המעברות התחיל עם בניית השיכונים במורדות ההר. ישנן עדויות קשות על חורף 1951 בו רבים מהצריפים לא עמדו ברוחות העזות, והותירו את תושביהן בחוסר כל במזג האויר הקשה.	צפון הגליל והעמקים
טירה צפונית - צורפה לטירת כרמל בשנת 1954.	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
יבנה - נקראה גם "מעברת יחונן" פורקה בשנת 1959.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)
יבניאל - הראשונה בארץ. הוקמה בשנת 1948.	צפון הגליל והעמקים
יז-המעביר - נוה-שרת - מעברה זו הוקמה בשנת 1950 על ידי הסוכנות היהודית כמעברת צריפים עירונית על בסיס רעיון ההקמה של מחנות מעבר זמניים שנשענו על היישובים הוותיקים. מיקום המעברה בצדו המזרחי של עבר הירקון על קרקע ממשלתית אפשר להקים במהירות, בלא תיאום עם רשות מקומית כלשהי, אך במחשבה שהיא תתבסס על תל אביב ורמת גן כמקור פרנסה ואספקת שירותים בסיסיים. מעברה זו לא היתה היחידה באזור זה, שכן עוד שתי מעברות קטנות יותר הוקמו כקילומטר צפונה, לצד הכפר הירוק. במעברת יז-המעביר נסללו דרכי עפר והוקמו צריפים שעל פי אומדן 1953 שוכנו בהם כ-4000 תושבים. בגלל הייחודיות מעברת צריפים היא פונתה רק אחרי שנת 1959 בגלל שהעדיפו לפנות קודם מעברות אוהלים, בדונים ופחונים.	איזור גוש דן
יצב - צורפה לקדימה בשנת 1957.	איזור השרון
ירושלים - מעברה לאקדמאים - חוקר גילה שתי מעברות לא מוכרות בתולדות ירושלים. שהוקמה בצפון תלפיות ב-1952. המעברה יועדה להליטת אוכלוסיה מבוססת ומשכילה ומכאן כיניה (הארץ ניר חסון 01.03.19)	מעברות בשטח העיר ירושלים
כברי - מעברת אשרת - פורקה בשנת 1957.	צפון הגליל והעמקים
כדורי - פורקה בשנת 1957.	צפון הגליל והעמקים
כנרת - בשטחה הוקם בהמשך בסיס צבאי, שסופח לשטחה של קריית מוצקין בשנת 1988	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
כפר אתא - כללה לפחות שתי מעברות משני צידי הכביש לשפרעם. החלק מצפון לכביש יועד לציבור הדתי. במעברה הוקם בית ספר על שם לוחמי הגיטאות. מר זאב ברג מונה כמנהל בה"ס.	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
כפר חסידיים א' - צורפה לרכסים בשנת 1957.	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
כפר חסידיים ב' - צורפה לרכסים בשנת 1957.	איזור השרון
כפר נחמן - צורפה לרעננה בשנת 1958.	איזור השרון
כפר ענא א' וכפר ענא ב' - הוקמו בשטח הכפר הערבי הנטוש כפר עאנה. הן צורפו בשנת 1955 למועצה המקומית אור יהודה.	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
לוד	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)
מגדל	צפון הגליל והעמקים
מתנה דוד - הוקמה עם סגירת "שער העליה". מיקומה היה מול חוף הכרמל והמגורים היו "בדונים". במקומה נבנו שכונת מתנה דוד ששינתה את שמה ל"נווה דוד".	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
מתנה ישראל - בשטח מחנה צבאי בריטי בשטח התעשייה האווירית - ופורקה רשמית ב-1965.	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
מנסי - הוקמה ב-1951 בשטח כפר ערבי נטוש וצורפה למושב מדרך עוז בשנת 1966.	צפון הגליל והעמקים
מסמיה - נחל שורק - בשנת 1958 הוקם במקומה הוקם היישוב בני ע"ש. שם האיזור שונה ל"משימע שלום" - וצומת ראם.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)
מעוז ציון - קסטל - מעברת הקסטל הוקמה על רכס הגבעות בו שכנו הכפר הערבי הנטוש אל-קסטל. ב-1948 התנהל באזור זה אחד הקרבות הקשים בדרך לירושלים. ב-1950 הכשירה המדינה שטח מדרום לגבעה. הוצבו ארבע מאות צריפים עשויים מפת, בכל פחון חדר אחד עם חלונות ודלת נכסיה. שורות ארוכות של צריפים יצבו על שטח פרוץ לארבע רוחות השמים. בין השורות הותקנו שירותים וברזיות.	איזור ירושלים
מעונה (עירונית) - צורפה לתרשיחא בשנת 1961 ואוחדה עם מעלות למעלות-תרשיחא בשנת 1963.	צפון הגליל והעמקים
מעייני - במקומה נבנו בתי מגורים ובית ספר. בין רחוב רמב"ל חנה סגס בחיוב הבעל שם טוב.	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)

מקור חיים - הוקמה בירושלים בשנות ה-50 כמעברה לעולים, שפורקה בסוף שנות ה-60. המעברה הוקמה בסמוך לשכונה הוותיקה "מקור חיים" על שם חיים הכהן מחרקוב אשר מכספו נרכש חלק ניכר מקרקעותיה.	מעברות בשטח העיר ירושלים
נהריה - הוקמה ב-1950, פורקה בערך ב-1958.	צפון הגליל והעמקים
נורית (מרים) - ליד מושב גדעונה	צפון הגליל והעמקים
נחלת עדה - צורפה להרצליה בשנות ה-50. בתיה פורקו בתחילת שנות האלפיים ונבנו במקומם בניינים חדשים, רחוב אלחריזי.	גוש גלילות הרצליה
נס ציונה - במהלך שנות ה-50 קלט היישוב עולים מצפון אפריקה ואירופה. במקום הוקמה גם מעברה לעולים ממדינות שונות ובעיקר מעיראק. העולים התיישבו בתחילה בבתי הערבים ובמתקנים של הצבא הבריטי ולאחר מכן בשכונת צריפים של עמידר ושכונות בלוקונים וצריפונים. בספטמבר 1949 הוקמה בנס ציונה מועצה מקומית.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)
סידני עלי - הייתה בתחומי הכפר הערבי הנטוש אל-חרום נקראה גם רשף (על שם חורבות אפולוניה - ארסוף הסמוכות) ואחר כך נופי-ים. חלק מהשכונה נופי ים בהרצליה צורף להרצליה בשנת 1952.	גוש גלילות הרצליה
סעד תקומה - פורקה בשנת 1952.	הדרום והנגב (מקו אשקלון - באר שבע ועד לאילת)
סקיה א' וסקיה ב' - הוקמו על שטח הכפר הערבי הנטוש סאקיה וצורפו לאור יהודה בשנת 1957 ^[13]	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
עזתה - שינתה שמה לנתיבות בשנת 1960	הדרום והנגב (מקו אשקלון - באר שבע ועד לאילת)
עין הנציב - פורקה בשנת 1954.	צפון הגליל והעמקים
עין כרם - ירושלים הוקמה ב-1949 לרגלי הר הרצל, על חורבות כפר נטוש. הפנו לשם עולים חדשים מתימן שבקשו לגור בירושלים, על כן קיבלה את הכינוי ואדי התימנים, או מעברת האסבסטונים. בוסתני הפרי ומרחבי הטבע גרמו לתושביה להתאהב במקום. הגיעו גם עולים מארצות אחרות. בשנת 1952 צורפה לירושלים.	מעברות בשטח העיר ירושלים
עירו - פורקה בשנת 1952.	איזור השרון
עכו - מעברת נפוליאון	צפון הגליל והעמקים
עמישב - הוקמה כמעברה ביוני 1951 ונקראה בראשיתה "מעברת פתח תקווה". ראשוני המתיישבים במעברה היו עולים חדשים מעיראק, שהיוו לאחר מכן כ-85% מהתושבים. אחר-כך באו עולים מפרס, רומניה, אפגניסטן ותימן. עד סוף שנת 1952 הוחלפו כל האוהלים במקום בצריפים שהושכרו לתושבים על ידי עמידר. מעטים מהתושבים עברו לגור במקומות אחרים ואל המעברה הגיעו תושבים נוספים ממעברות אחרות [2]. באמצע 1953 החליטה ועדת השמות הממשלתית לקרוא לה עמישב לציון נס קיבוץ הגלילות. בתחילת 1955 התגוררו במעברה כ-8,000 תושבים, בצריפים דולפים וללא חשמל.	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
עמק חפר - בשנת 1957 הוקם במקומה היישוב אליכין.	איזור השרון
עפולה - שלוש מעברות שהוקמו בחלקים שונים ומרחקים זה מזה של העיר וסומנו באותיות א, ב, ג. הן פורקו בסוף שנות החמישים.	צפון הגליל והעמקים
עקיר ועקיר החדשה - הוקמו על שטח הכפר הנטוש עאקיר וצורפו לכפר עקרין בשנת 1953 ו-1958.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)
עתלית - בשנת 1950 עתלית הוכרזה כמועצה מקומית. בשנת 1952 הוקמה בעתלית מעברה של כ-200 משפחות של יוצאי עיראק וצפון אפריקה. במקביל הוחל בהקמת שיכונים בעתלית עבור תושבי המעברה ובשנת 1955 הוכרז על חיסול המעברה עם מעבר תושביה לשיכונים בעתלית.	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
פוריה - פורקה בשנת 1952.	צפון הגליל והעמקים
פרדס חנה - כרכור - הוקמה בסמוך למחנה העולים פרדס חנה בשטח מחנה צבאי בריטי לשעבר. מחנה העולים היה מן הראשונים שהוקמו ומן הגדולים בישראל.	איזור השרון
פרדס כץ - בשנת 1949 הוקמה מעברה בשכונה פרדס כץ - שבשטח העירוני של בני ברק - במעברה זו גרו כ-300 משפחות שרובן התגוררו בצריפונים. השכונה קרויה על שם מייסדה, חיים משה כץ. שרכש פרדס בשנת 1926 בשטח 173 דונם על אם הדרך מתל אביב לפתח תקווה,	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
פרדס חזנבלום - גבעת שמואל - במאי 1944 נרכשו אדמות בשטחי הגבעות של הכפר "אבן אבראק" שממזרח לבני ברק (מקור שמו ביישוב העתיק בני ברק, שהיוו מרכז תורני חשוב בתקופת התנאים). עולים מרומניה הקימו במקום יישוב עירוני על שם שמואל פינלס, מנהיג ציוני ברומניה. עם עלייתן של קבוצות עולים נוספות - מעיראק, סוריה, בולגריה, איראן, פולין, רומניה ומצרים- נבנתה שם מעברה, בתחילת שנות השישים חוסלה המעברה.	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים
פרדסי-שבות עם-בית ליד	איזור השרון
פתח עירו - פורקה בשנת 1952.	איזור השרון
צמח - פורקה בשנת 1957.	צפון הגליל והעמקים
קאקון נקראה גם "מעברת יכון" - הייתה בתחומי הכפר הערבי הנטוש קאקון. בשנת 1952 שונה שמה ליישוב "יוכן" ובשנת 1964 המעברה פורקה.	איזור השרון
קיסרי - צורפה לאור עקיבא בשנת 1953.	איזור השרון
קיריית טבעון : לאחר קום המדינה החלה העלייה הגדולה וברחבי קרית טבעון הוקמו שלוש מעברות עולים: 1 - מעברת טבעון, 2 - מעברת קרית עמל 3 - מעברת אלוזאי. באתר מעברת טבעון, כיום ליד מתנ"ס רמת טבעון, הוצב שלט המספר את סיפור המעברה. אתר זה נכלל באתרי השימור כזיכרון לתקופת העלייה ההמונית.	צפון הגליל והעמקים
קסטינה - צורפה לקריית מלאכי בשנת 1951.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)
קריית גת - הוקמה בשנת 1954 וצורפה למועצה המקומית קריית גת.	השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)
קריית חיים - בניינה לא פורקו עד שנות התשעים ואז שימשה את העלייה מאתיופיה.	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
קריית יובל - ירושלים	מעברות בשטח העיר ירושלים
קריית נחום - צורפה ב-1951 קלטה עולים מרומניה פולין ועירק. היא צורפה למועצה המקומית קריית בנימין, וזו אוחדה ב-1965 לקריית אתא.	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
קריית שמואל	איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)
קריית שמונה חלסה - צורפה לקריית שמונה	הצפון הגליל והעמקים
קריית אונן - היישוב הוקם בשנת 1939 כיישוב חקלאי על אדמות שנרכשו מכפר עאנה ובאל-ח'רייה. בשנת 1950, הוקמה בעיר מעברה גדולה שאיכלסה בעיקר את עולי עיראק, רומניה, תימן וצפון אפריקה. באותה שנה היישובים כפר אז"ר והקיבוץ העירוני רמת אפעל הצטרפו לכפר אונן במסגרת מועצה אזורית אונן.	הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים

הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים	<p>ראש העין - היישוב התפתח על בסיס המעברה של עולים מתימן שעלו לישראל במבצע האווירי "על כנפי נשרים". בשנים 1949-1950 התיישבו עולים מתימן בקרבת המחנה הבריטי בראש העין, סביבו הוקמו 1,500 אוהלים. נראה שבמעברה שהו כ- 35,000 עולים. הקשיים ששררו במדינה חלו גם על שירותי הבריאות, החינוך והרווחה במחנות העולים. תקופה זו הותירה פצעים פתוחים בחברה הישראלית עקב מחלות ומוות של ילדים, פרשה שמכונה "לדי תימן".</p>
צפון הגליל והעמקים	<p>ראש פינה - צורפה לראש פינה בשנת 1952.</p>
הגוש שבין הצמתים מורשה למסובים	<p>ראשון לציון - הוקמה בסמוך לעיר עם הקמת המדינה. העיר נוסדה בשנת 1882 ביוזמת ועד חלוצי יסוד המעלה כאחת ממושבות הברון ונבנה שם היקב הידוע. בניית המעברה בסמוך לעיר היתה במטרה לאפשר קליטה ומקומות עבודה בסיוע המנגנון העירוני. שוכנו במעברה בעיקר עולים ממדינות ערב שהועברו לאחר מכן לשיכונים.</p>
השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)	<p>רחובות - הוקמה מזרחית לשיכונת "אשיות" ברחובות בשטח מחנה צבאי בו ישבה מפקדת חטיבת "גבעתי" במלחמת העצמאות. כיום השטח הוא חלק מרחובות. מעברת רחובות חולקה לארבעה חלקים - א' ב' ג' ד'. בהתחלה בשנת 1950, במחנה א היה בית הספר וכל האוהלים סודרו בשורות. הגבול היה מימין לצומת שכונת אפריים כביש יבנה עד לפני הרכבת. לאחר שנתיים בנו צריפים אחרי פסי הרכבת עד לגבעת הכלניות לפני אבן גבירול (קובבה). את האנשים העבירו לצריפים ואת האוהלים פירקו. בית הספר נשאר שם עד שנת 1959.</p>
השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)	<p>רמלה</p>
רמת השרון - הכפר הירוק - מורשה	<p>רמת השרון ברמת השרון הוקמה מעברה מול הכפר הירוק בצד המזרחי של הכביש. מעברת הכפר הירוק - צורפה לרמת השרון בשנת 1954. בשלב הראשון הוקמו אוהלים למגורים וצריפי עץ למתן שרותים ציבוריים. לאחר שהוקם המודל הראשון והיה צורך לקלוט עוד עולים, שבאו בזרם בלתי פוסק, הוקמו עוד שתי מעברות, שגבולן הגיע עד כביש גהה (היום צומת מורשה). במעברה א' שוכנו העולים באוהלים, במעברה ב' ו-ג' כבר "שופרו" תנאי הדיור והעולים שוכנו בפחונים ובבדונים. אמנם גם במעברות אלה שוכנו המבוגרים באוהלים, אולם בדיור "המשופר" זכו לגור משפחות עם ילדים קטנים ואנשים חולים. בסך הכל הגיע מספר שוכני המעברות לכ - 5000 נפש.</p>
השפלה ומישור החוף הדרומי (מקו לוד באר יעקב - עד לקו אשקלון באר שבע)	<p>שרהיה - הוקמה בשנת 1956 כ-4 קילומטרים מזרחית למעברת קריית גת.</p>
איזור גוש דן	<p>שיר מונים - זה היה למעשה שימוש ברכוש הנוטש של הכפר שיח' מואניס ששכן בראש רכס כוכר. הכפר ננטש מתושביו על פי דרישת צבא השחרור הערבי ונכבש ללא קרב במלחמת השחרור. שטחי הכפר עברו לרשות המדינה. במקום התיישבו פליטים יהודים שהגיעו בגל העלייה כמאגר דירות זמין. המקום הפך לשיכונה של עולים ותושבים דלי אמצעים, בתנאי מגורים דלים, בלא חשמל ועם קשיים באספקת המים. בתשתית ומפגעי תברואה חמורים. משנת 1952 ואילך התושבים הועברו לשיכונות החדשות שנבנו בסביבה כגון תל ברין ורמת החייל ושאר השטח יועד לשימוש מחנות צבא ולבניית אוניברסיטת תל אביב, פארק הירקון וגני יהושע.</p>
צפון הגליל והעמקים	<p>שימרון - מוקמה מצפון לצומת נהלל. העולים עברו למגדל העמק ורמת ישי. המעברה פורקה בשנת 1958.</p>
איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)	<p>שער העלייה - סנט לוקס - היה מחנה הקליטה ומעבר לעולים שהגיעו מממלכת חופה. שם הונפקה להם תעודת הזהות הישראלית וקיבלו חיסונים שונים וכן יזוד בסיסי שכלל מיטה, שמיכת וכלי אוכל. המחנה נסגר בשנת 1962.</p>
איזור השרון	<p>שער מנשה - עין שמר (מחנה העולים). המחנה הוקם במהלך מלחמת השחרור בשטח מחנה צבאי בריטי לשעבר בשם מחנה עין שמר. רוב יושבי המחנה עלו מתימן במבצע מרכז הקסמים. מאוחר יותר הוקם במקום כפר לקשישים ובתחילת שנות ה-60 הוסב למרכז לבריאות הנפש שער מנשה.</p>
צפון הגליל והעמקים	<p>שפר - הוקמה בשנת 1950 כמעברה לעולים מתימן בצמוד לפרוד ונקראה פרוד ב', פרוד עילית או פרדייה. המעברה חוסלה בשנת 1953 ובמקומה הוקם מושב שפר.</p>
איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)	<p>שפרעם או מעברת גילעם - צורפה לקריית אתא בשנת 1958.</p>
איזור חיפה (עד סוף הכרמל, זכרון יעקב)	<p>תל חנן - נשר - תל חנן צורפה לעיר נשר - ב 1964 נהרס הצריף האחרון של המעברה. תל חנן היא שכונה בעיר נשר שהוקמה בכפר הערבי בלד א-שיח', לאחר שנכבש על ידי כוחות ההגנה ב-24 באפריל 1948 ותושביו התפנו ממנו. השכונה נקראת על שמו של מפקד גדוד 21 בחטיבת כרמלי. חנן זלינגר, אשר נהרג ב-1 בינואר 1948 בפעולת תגמול של ההגנה כנגד הכפרים בלד א-שיח' וחווואסה, שרבים מתושביו היו מהשותפים לטבח בתי הזיקוק. בשנותיה הראשונות של השכונה הוקמה בה מעברת צריפים בקטע שבין הרחובות "ברק", "דבורה" ו"דרך השלום" של היום. מעברה זו חוסלה ובמקומה נבנו שיכונים. תל חנן צורפה לעיר נשר. ב-1964 נהרס הצריף האחרון של המעברה.</p>
הדרום והנגב (מקו אשקלון - באר שבע ועד לאילת)	<p>תל ירוחם - צורפה לירוחם בשנת 1952.</p>
איזור השרון	<p>תל מונד - פורקה בשנת 1954. הוקמה מועצה מקומית תל-מונד הכוללת גוש המכיל מספר יישובים ביניהם כפר הס, חרות, עין ורד ועוד.</p>
צפון הגליל והעמקים	<p>תל עדשים - פורקה בשנת 1954.</p>
מעברות בשטח העיר ירושלים	<p>תלפיות - ירושלים. בדרום ירושלים. הוקמה ב-1948. המעברה מוקמה ממערב לשיכונת תלפיות, בסמיכות לרחובות דרך חברון ודרך בית לחם, במקום מחנה בריטי. העולים שהתגוררו במעברה הגיעו מרוקו, פרס, רומניה ופולין אך עיקרם באו מעיראק וכורדיסטן.</p>